

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 412/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. decembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. S. R., Z., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 11 a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 45 Cb 57/99-Va a takto

rozhodol:

Sťažnosť Ing. S. R. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. apríla 2008 doručená sťažnosť Ing. S. R. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 11 a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 45 Cb 57/99–Va.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol konateľom spoločnosti S., s. r. o., ktorá bola účastníkom konania vo veci vyhlásenia konkurzu na ňu samotnú a zároveň bola

účastníkom konania o zaplatenie peňažnej čiastky na základe úverových zmlúv. Sťažovateľ v týchto konaniach namieta litispedenciu a retroaktivitu, ktorá sa vzťahuje na doručovanie pri uplatnení fikcie doručenia podľa Občianskeho súdneho poriadku.

V závere sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci rozhodol nálezom tak, že boli porušené ním označené práva, ale neupresňuje, akým spôsobom a rozhodnutím orgánu Slovenskej republiky.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanovených zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj prípadné dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom

zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Zmeškanie lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nemožno odpustiť, t. j. ústavný súd každú sťažnosť, ktorá mu bola doručená po uplynutí tejto lehoty, odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Podanie zo 14. apríla 2008 označené ako „*Sťažnosť*“ ústavný súd posudzoval podľa jej obsahu. Aj keď z petitu sťažnosti nevyplýva, že sa napáda postup krajského súdu, ústavný súd posudzoval sťažnosť tak, ako bola označená samotným sťažovateľom na začiatku, a teda že napáda postup krajského súdu.

Pretože rozsudok krajského súdu bol napadnutý odvolaním na Najvyššom súde Slovenskej republiky, ktorý v uznesení sp. zn. 5 Obo 211/2006 z 18. decembra 2007 konštatoval, že odvolanie je podané oneskorene, bola predmetná sťažnosť podaná v čase (14. apríla 2008), keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z tohto dôvodu bolo potrebné túto sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako návrh podaný oneskorene.

Vzhľadom na zjavne bezúspešné uplatňovanie ochrany základného práva prostredníctvom tejto sťažnosti sa ústavný súd nezaoberal ďalšími nedostatkami podania vrátane otázky právneho zastúpenia sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2008